

GAZETA PORANNA.

W A R S Z A W A.

Czwartek dnia 18 Marca 1841 roku.

Piśmiennictwo Krajowe, najtańszy tytu-
 łnik literacki w Warszawie razem z Gazetą Poranną
 przy której wychodzi, kosztuje na mies. zi. 2 gr. 20 bez
 roznoszenia. Kantor główny w Star. Teatrze Nr. 1790

Mianowani przez Komisją Rządową Sprawiedliwości: Rożnowski Alexander, p. ob. Podpisarza w Sądzie Policji Poprawczej wydziału Kaliskiego, Zastępcą Assessora tegoż sądu; Troczewski Alexander, Podpisarz Sądu Pokoju Powiatu Stopnickiego, Zastępcą Pisarza tegoż Sądu; Siedlecki Konstanty, delegowany w pomoc Sądowi Policji Poprawczej wydziału Piotrkowskiego, Zastępcą Podpisarza tegoż Sądu; Stano Leon, Aplikant Sądowy przy Trybunale Cywilnym 1-jej Instancyi gubernii Krakowskiej, Zastępcą Podpisarza Sądu Pokoju Powiatu Stopnickiego; Sankowski Józef, Kancelista Sądu Policji Poprawczej wydziału Lubelskiego, Zastępcą Archiwisty Sądu Policji Poprawczej wydziału Siedleckiego; Konwicki Serafin, Patron przy Trybunale Cywilnym 1-jej Instancyi gubernii Lubelskiej, Rejentem Kancellaryi Ziemiańskiej téjże gubernii; Sankowski Maksymilian, Aplikant Sądowy przy Trybunale Cywilnym 1-jej Instancyi gubernii Mazowieckiej, Patronem przy Trybunale Cywilnym 1-jej Instancyi gubernii Lubelskiej; Rauszer Tefofil Hilary, Aplikant Sądowy przy Trybunale Cywilnym 1-jej Instancyi gubernii Krakowskiej, Patronem przy Trybunale Cywilnym 1-jej Instancyi gubernii Sandomierskiej; Zakrzewski Maciej, obrońca przy Sądzie Pokoju Powiatu Ostrołęckiego, na takiż urząd do Sądu Pokoju Powiatu Mławskiego; Stepnowski Damazy Aplikant Kancellaryi Trybunału Cywilnego 1-jej Instancyi gubernii Mazowieckiej, obrońca przy Sądach Pokoju Powiatu i miasta Warszawy;

Zawadzki Jan Walenty, Aplikant Kancellaryi Trybunału Cywilnego 1-jej Instancyi gubernii Sandomierskiej, i Zabielski Józef, obrońcami przy Sądzie Pokoju Powiatu Opoczyńskiego; Trębicki Alexander, Aplikant Kancellaryi Sądu Pokoju Powiatu Siedleckiego, obrońcą przy tymże Sądzie; Skwierczyński Paweł, Kancelista biura Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Komornikiem przy Trybunale Cywilnym 1-jej Instancyi gubernii Mazowieckiej; Karolewicz Walenty, obrońca przy Sądzie Pokoju Powiatu Staszowskiego, Komornikiem przy Sądzie Pokoju Powiatu Opoczyńskiego.

Grunta po Książętach Ogińskich zwane w Warszawie, numerem policyjnym 1572 i 1573 a numerem hypotecznym 1573, za Rządu Pruskiego oznaczone, bezpośrednio ulicy Wiodok dotykające, i dalej ciągnące się, i grunta po Książętach Sułkowskich zwane, dotykające ulicy Jerozolimskiej i dalej idące, niemające żadnego numeru policyjnego i hypotecznego, jedne i drugie do niewiadomych właścicieli należące, razem dwadzieścia sześć morgów kwadratowych obejmujące, mają być zajęte na wybudowanie i zaprowadzenie drogi żelaznej od Warszawy do granicy Austriackiej. Zajęcie to, z powodu użyteczności publicznej, przywiedzione będzie do skutku podług prawideł Prawem z dnia 12 Października roku 1820 o wywłaszczeniu przepisanych.

W ciągnięciu Nrów Obligacyj Udziałowych z 42,000,000 pożyczki, pozawczoraj i onegdaj odbytém, znaczniejsze wygrane padły na nastę-

pujące Nra: złp. 220.000, na N. 142,645; złp. 35,000, na N. 134,346; zł. 15 000, na N. 139.102. Po złp. 6,000, na Nra. 10.626 i 134.316. Po zł. 3600, na Nra: 4,591; 13,777; 20,078; 126,899. Po zł. 2000, na Nra: 18,438, 23,413, 43,534, 44,625 93,759, 96,399, 101,345. Po złp. 1600, na Nra: 1576, 11,920, 15,122, 26,512, 35,328, 35,331, 73,617, 81,262, 88,933, 107,762, 147,000. Po złp. 800, na Nra: 5813, 11,935, 12,429, 18,355, 23,214, 26,523, 26,533, 30,439, 31,276, 31,730, 35,315, 41,767, 41,797, 45,937, 56,481, 67,333, 68,431, 85,237, 92,947, 94,016, 96,367, 96,374, 101,343, 102,855, 103,195, 105,083, 105,093, 112,373, 112,564, 113,914, 113,936, 126,879, 127,281, 133,224, 134,305.

LONDYN 6 marca.— Przeciwnicy prawa zbożowego znowu przez chartystów pobici zostali, i to w stolicy. Rozmaite zgromadzenia pierwszych, jak corocznie, zebrały się na posiedzenia, dla uczynienia sprawozdania o działach swoich. Chartyści również znajdowali się w tak wielkiej liczbie, iż główną rolę odgrywali. Nie chcieli oni jednak nic wiedzieć o skasowaniu prawa zbożowego, dopóki nie przejdzie ich narodowa karta i postanowili zatem na wniosek naczelnika swojego, pana Wall, zanieść prośbę do Królowej i parlamentu, wyrażającą ich żądania. Panowie Roebuch i Dr. Bowring, którzy zwracali ich uwagę na potrzebę raczej lepszego odzienia i żywności, jak rozprzestrzenienia prawa politycznego ludu, i że dla tego wprzód starać się winni o obalenie prawa zbożowego, zostali wyśmiani i wyszydzeni. Szef Chartystów Vincent, niedawno na wolność puszczony, był przez stronników swoich na obiad zaproszony, na którym napominał ich, aby do celu swojego dążyli drogą pokoju, nie zaś fizyczną przemocą, i odwołał się do świadectwa drugiego chartysty Dr. Wade dla dodania im odwagi do takowego działania. Ten ostatni zapewniał następnie, że podając prośbę do Królowej, był od niej zbyt łaskawie przyjęty.

Dziennik *Globe* takie czyni uwagi nad wstrzymaniem wypłat w Banku Stanów Zjednoczo-

nych: »Jakkolwiek pierwsza wiadomość o tym wypadku na giełdzie niżenie kursów sprawiła, atoli ze świeższych doniesień przekonywamy się, że ta sama zapewne przeszkoda, która wstrzymała odnowienie amerykańskiego kredytu, przyniesie korzyść akcyonaryuszom banku, gdy przeszkodzi dalszemu marnowaniu ich własności w nadaremnych przedsięwzięciach, krzyżując wszelkie ich interesa. Bank musi jak najrychlej likwidować. Tutejszych klas handlowych uczciwym sposobem pogodzić on nie zdoła, akcje bowiem i obligi Banku powiększej części są tu w rękę kapitalistów i osób niehandlujących, którzy wielkie zapewne poniosą straty, gdy się przeciwnie wielkich procentu zysków spodziewali. Początkowa wartość akcji wynosiła $2\frac{2}{3}$ f. s. teraz wątpią, aby kto dał za nie więcej jak 57 f.; liczą w rękę Anglików około 150,000 takich akcji, strata przeto wynosi około $2\frac{1}{2}$ do 3 milionów fun. sterl.

Czytamy w dzienniku *Standard*: Szkody które zrzędził pażar w pałacu Lorda Londonderry w Wynyard-House oszacowano na 100,000 do 200,000 funt. sterl. gdyż bardzo mało co uratowano. Następujące szczegóły dadzą wyobrażenie wielkości tego pałacu. Była tam galerya obrazów 145 stóp długa, 60 szeroka a 40 wysoka. Sala jadalna miała 54 stóp długości, 25 szerokości a 30 wysokości. Wszystkie pokoje zupełnie były umeblowane. Ozdoby tych, które zajmowała margrabina, kosztowały 40,000 funtów. Wiele pięknych drzew pomarańczowych, które margrabina otrzymała w darze od Cesarzowej Józefiny, również spłonęły. Wartość przedmiotów uratowanych przez okolicznych mieszkańców jako to złotych i srebrnych sprzętów, kosztowności, obrazów, książek i t. p. wynosi około 300,000 funtów szterlingów.

PARYŻ 8 marca. — Izba parów. Na dzisiejszym posiedzeniu żądał głosu hrabia Molé i wyraził zadziwienie nad ogłoszonym w niektórych dziennikach dokumentem, którego wniesienia izba parów nie dozwoliła, (podaniem Księcia Moskwy). Zresztą znajdował

go rozsądnie ułożonym, wyjąwszy jedno wyrażenie, które go mocno uraziło. Żałował on Księcia tak jakby otrzymał wyłącznie pozwolenie izby do sądzenia marszałka Ney, jednak nie ujmując nikomu prawa podawania w wątpliwość bezstronności i niezawisłości którego z członków izby.

W jednym z tutejszych dzienników czytamy: „Pan Humann ma ciągle narady z panami Argout i Rotszyld, względem warunków nowej pożyczki. Leez gdy polityczny stan rzeczy od niedawna przyjął dążność pokoju, minister skarbu przeto zdaje się być trudniejszym jak przedtém, a nadto miał oznajmić, że tylko połowę poprzednio żądanej summy potrzebuje. Wczoraj około 40,000 osób udało się do jatek w Grenelle dla przypatrzenia się studni Artyzyjskiej. Lecz zawiodła ich nadzieja, gdyż ustęp do wnętrza jatek nie był wczoraj dozwolony, bo pan Mulet zajęty był usunięciem aparatu świdrowego. Po ukończeniu tego, nie tylko ilość wydobywającej się wody, lecz i siła promienia znacznie się zwiększyła.

Dotąd ministeryum samo nic pewnego nie wie o nowej pożyczce, również szala polityczna chwije się od niejakiego czasu między rozwiązaniem izby i zachowaniem tych samych deputowanych. Prace izby nie tak prędko jak utrzymywano, skończą się, gdyż dopiero przy końcu maja. Przy przedstawieniu budżetu wniesie minister skarbu w obu izbach projekt do nowej pożyczki. Stan skarbu zasługuje na szczególne względy, gdyż wzrastający niedobór w obecném położeniu rzeczy i przy rozpoczętych pracach koło obwarowania, koniecznie spowodzi przesilenie, jeżeli pożyczka na zdrowych zasadach zawartą nie będzie. Komissya do rozpoznania dodatkowego kredytu na rok 1841 słuchała przedstawień marszałka Soult i pana Guizot względem zmniejszenia 60000 ludzi. Wielu członków powstało przeciw zamiarowi zmniejszenia armii francuzkiej, w chwili gdy inne mocarstwa się uzbrają. Marszałek Soult odpowiedział, iż należy kwestyą tak rozumieć,

że 60000 ludzi pod chorągwiami stojących, wstąpi do kadr rezerwowych, które na każde zawołanie pod bronią staną. To oznajmienie było zadowolającym i kommissya przyjęła zmniejszenie.

Zapewniają że izba parów między 10 a 15 b. m. rozpocznie proces Darmesa.

Wczoraj przed południem o godzinie 11 mnóstwo ciekawych cisnęło się do pałacu Tuilleries.—Król w towarzystwie Królowej i kilku adjutantów był na balkonie, a pan Daguerre, według swojego wynalazku portret jego zdejmował. Monarcha ubrany był w czarnym fraku, białym krawacie i z odkrytą głową; wszystko trwało 3½ minuty.—Portret ma być nadzwyczaj podobny.

STOKHOLM d. 26 lutego.—Według ostatnich przez Króla przyjętych przedstawień liczba oficerów marynarki wynosi 221, między którymi 2 vice-admirałów, 3 kontr-admirałów, 24 komandorów-kapitanów, 16 kapitanów, 50 kapitanów drugiego rzędu, 20 poruczników pierwszego rzędu i 76 poruczników drugiego rzędu.

MADRYT 28 lutego.—Postanowiono, że Księżę Vittoryi imieniem Królowej odczyta mowę tronową. Zaraz na pierwszym posiedzeniu kortezów każdy minister zda wierny raport o stanie swojego wydziału. Księżę wymaga pod stolicą zgromadzonego; ministeryum skarbu dokłada wszelkich starań względem dostania onych.

Rzym 28 lutego.—Po jutrze zgromadzić się ma konsystorz, na którym przytoczony będzie cały szereg przewinień władz hiszpańskich, oraz przedsięwzięte środki względem żądania zadosyć uczynienia za prześladowanie księży i gwałtowne wydalenie Ramireza de Arellano. Ten ważny akt już roztrząsano na zgromadzeniu kardynałów, którzy go jednomyślnie stwierdzili.

Dnia 2 marca. — Dziennik *Diario* donosi, że na wczorajszym konsystorzu Papież mianował kardynałem pana Bonald, arcybiskupa Ly-

oniu. Stosunki kościelne z Portugalią można już uważać za uporządkowane. Co się tycze Don Miguela, wszystko wyłączonem zostało. On i poseł jego, Don Antonio de Almeida Portugal di Lavradio, długą mieli z Papieżem naradę, dotyczącą jego przyszłego w Rzymie położenia. Królowa wdowa Neapolitańska i Królowa Marya Krystyna miała posłuchania pożełnalne u Jego Świątobliwości Papieża, i wkrótce Rzym opuścą. Flavio Chigi udaje się jako kuryer do Lyonu, wioząc tamtejszemu arcybiskupowi nominacyą na kardynała i czerwony kapelusz. Na legata do Paryża przeznaczonym został niedawno mianowany prałatem hrabia Gallo de Osimo, który złoży Królowi Francuzów czerwony błret na nowej emineneyi.

NEAPOL 27 lutego. — Wczoraj przybyła tu Księżna Cambridge z dwoma synami i wysiadła w hotelu wielkiej Brytanii; wkrótce po przybyciu Król przysłał straż honorową z kompanii gwardyjskiej złożoną, za którą podziękowała.

KONSTANTYNOPOL 18 lutego. — Jak już donieśliśmy dnia 14 b. m. wyjechał stąd do Aleksandryi poseł sułtański, wiozący Inwestyturę Mehmedowi Alemu. Sprawdziły się wszystkie przepowiednie o firmanie. — Sułtan zachowuje sobie prawo wybierania w potomkach Mehmeda każdego nowego haszę Egiptu. Takie postanowienie zgadza się zupełnie z zamiarami lorda Ponsonby, lecz odstępuje od rad Porcie przez mocarstwa europejskie udzielanych, jak też od instrukcyj tutejszych reprezentantów, mówiących o następcach w linii prostej; to więc według prawdo-podobieństwa spowoduje nowe zakłócenia. Dla poznania całej wagi tego postanowienia, należy wprzód wspomnieć, że koniec firmanu zagraża oddaleniem Mehmeda i jego wszystkich następców, skoro firman inwestytury co do swoich warunków jak najrzetelniej wykonanym nie będzie (nie czyniąc różnicy tak w obecnych jak i w podać się mogących warunkach), gdyż w takim tylko razie, jak powiedzieliśmy, Sułtan następcę z rodziny Mehmeda wybierze. Tym posobem Porta ma wkrótce nadzieję usunąć

rodzinę Mehmeda, a Wezyrem mianować osobę wcale do niej nienależącą. Pod względem skarbowości, firman stanowi, że Desteslar czyli kontroller praw Sułtańskich przewodniczyć będzie w Aleksandryi lub Kairze ściąganiu podatków, i że trzy części przychodu na potrzeby kraju obrócone być mają, reszta zaś jako coroczny haracz do Konstantynopola posyłana. Nadto (co nie jest sprawiedliwem) władza skarbowa ma stać na tej stopie co i w innych prowincyach państwa Ottomańskiego. Nade wszystko całe brzmienie rozkazu sułtańskiego nie zdaje się zupełnie zapobiegać przyszłym sporom i nieporozumieniom, tak jakby Porcie pozostawał powód do ciągłego oskarżania Mehmeda o nieposłuszeństwo.

Minister sprawiedliwości Said Müil Efendi udał się na statku rządowym *Peiki Tschewket* do Aleksandryi, wioząc Mehmedowi firman powyższy i ozdoby wezyrowskiej godności. Wczoraj Porta udzieliła ten firman reprezentantom czterech mocarstw.

ROZMĄTOSCI MYŚLI.

Przed każdą obietnicą pomyśl, czyli ją możesz uskutecznić?

— Są którzy nauczają ażeby źle nie robić, a życie ich jest największém zgorzeniem; bywają inni, których słowa pełne zgorzenia, a czyny pełne cnoty; nie sądźmy przeto ani słów ani czynów pozorem, bo i trucizna nie zawsze jest trucizną i czyn dobry niezawsze taki w istocie, i złe nie zawsze złém bywa.

— Wojownik bez ludzkości nie godzien być człowiekiem — wszak i tygrys, zjadł, zapamiętale na ofiarę swoją uderzy, ale czyliż w nim wykryjemy jakie rozważne uczucie, w którymby dobra czyjego upatrywał, lub swoje stale zabezpieczył?

— Mądrość jest udziałem cnotliwych, wstępnych przebiegłość i chytrność jedynie.